

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at hvis man ser på de diskussioner, vi havde på daværende tidspunkt, vil man finde, at vi var meget optaget af området. Vi håbede naturligvis, at amterne i kraft af det udviklingsarbejde, som blev sat i gang, gradvis ville kunne levere en ensartet høj opgaveløsning på området, fordi vi jo oplevede, at der i mange amter var et meget, meget stærkt ejerskab til den her opgave og til løsningen af opgaven. Og som jeg ved at både Dansk Folkeparti og vel især regeringen er optaget af i øjeblikket, er det vigtigt, at man lærer af hinanden, og at best practice breder sig. Det var den strategi, vi valgte.

Når opgaven med at sikre uddannelse så bliver aktualiseret, skyldes det jo netop strukturen. Og når Det Radikale Venstre så intenst forsøgte i forhandlingerne at få den opgave lagt i statsligt regi, var det jo ikke noget, vi havde fundet på på den baggrund. Så var det noget, som havde en meget lang holdningsmæssig historie.

Men hvorfor man ikke gjorde ting på et givet tidspunkt, kan man jo altid fortryde, specielt i lyset af dem, der så kommer bagefter og deres gøren og laden. Men sådan blev det nu engang, fordi vi fulgte en anden strategi.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er rigtig godt, at fru Margrethe Vestager og den tidligere regering har været optaget af det her område og også gerne har villet fremme de initiativer, som amterne tog på baggrund af noget lovgivning, som kom fra den tidligere regering, så vidt jeg husker.

Men var det ikke kun fire amter, der gjorde det? Er det ikke sådan, at det er siden 1980, at der rent faktisk har været et ønske om det her? Og derfor er det jo et eller andet sted lidt tyndt, at man siger, at det var man optaget af, og at det rejste man i forbindelse med forhandlingerne om strukturen. Hvorfor gennemførte man det ikke under den tidligere regering? Hvorfor gjorde man det ikke der? Hvorfor lod man sig først inspirere, da der kom et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti? For det var jo der, hvor det skete.

Så kan vi ikke bare få en klar tilkendegivelse af, at Dansk Folkeparti har arbejdet hårdt for det her, og at der trods alt er sket en forbedring i forhold til den tidligere SR-regering? Altså, det er jo det nuværende flertal, der i høj grad har været

primus motor bag det her, og i høj grad Dansk Folkeparti. Er det ikke sådan, det forholder sig?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil skam gerne rose Dansk Folkeparti og også gerne gøre det igen. Roses den, som roses bør.

Men jeg synes også, at der til den selvros, som jeg tidligere har hørt fra Dansk Folkepartis ordfører i forhold til det her område, må lægges, at det her ikke er noget, man har løftet alene. Da B 51 blev fremsat, blev der skabt et flertal uden om regeringen. Det vil sige, at det ikke er det nuværende herskende flertal, der har løftet det her. Det er et flertal uden om regeringen, der har overtalt regeringen til, at det her er en rigtig god idé. Jeg synes, det er fremragende, at det er blevet på den måde.

Jeg synes så ikke, man skal underkende den måde, ting har været håndteret på før, med hensyn til at forsøge at inspirere folk til at gøre tingene på en bedre måde. Vi synes så, at der i forbindelse med strukturen blev et hul til at få tingene løst ligestillingsmæssigt. Der var Dansk Folkeparti desværre ikke med på vores side. Vi kan så konstatere, at Dansk Folkeparti har fået en inspiration til at sørge for, at der blev et flertal. Det er vi i dag dybt taknemmelige for på de unges vegne.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er vigtigt, at vi ikke får historieforfalskning her. Jeg vil bede fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre om at bekræfte, at det, der jo skete under strukturforhandlingerne, faktisk var, at man afskaffede en form for uddannelse, som ikke alle var helt tilfredse med; man afskaffede den fuldstændig. Det er det ene.

Det andet, jeg vil bede fru Margrethe Vestager om at bekræfte, er, at vi undervejs – vi forhandlede jo sammen i de første forhandlinger om strukturen – ingen forståelse mødte fra hverken regeringen eller Dansk Folkeparti for det, da vi rejste dette krav. Det kan vi så finde beviser på tilbage i historien, når vi går ind og ser på, hvad vi har sendt over af papirer.

Det tredje er, at vi jo faktisk havde vores eget beslutningsforslag om en ungdomsuddannelse – som udløber af strukturforhandlingerne – men valgte, fordi vi indgik et samarbejde uden om regeringen med fru Tina Petersen fra Dansk Folkeparti, at trække vores beslutningsforslag. Vi